

Komentar Evanđelja: Vjera u Isusa treba biti jača i od smrti

Evanđelje ponedjeljka IV.
korizmenog tjedna i komentar.

Evanđelje Iv 4, 43-54

U ono vrijeme: Ode Isus iz Samarije u Galileju. Sam je izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju. Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer bijahu vidjeli što je sve učinio u Jeruzalemu za blagdan. Jer su i oni bili uzišli na 'blagdan.

Dođe dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski

službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu. Kad je čuo da je Isus došao iz Jude' u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sin jer već samo što nije umro.

Nato mu Isus reče: »Ako ne vidite znamenja i čudesna, ne vjerujete!« Kaže mu kraljevski službenik: »Gospodine, siđi dok mi ne umre dijete.« Kaže mu Isus: »Idi, sin tvoj živi!«

Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi. Upita ih dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: »Jučer oko sedme ure pustila ga ognjica.« Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: »Sin tvoj živi.« I povjerova on i sav dom njegov.

Bijaše to drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz Judeje u Galileju.

Komentar

U raznim trenucima Evandjelja, naš Gospodin traži vjeru u njega i u njegove riječi, a ne samo u znakove i čudesa koja čini. U ovom se odlomku čini da je kraljevski dužnosnik tražio Isusa prije svega zato što želi da njegov sin bude izliječen, a ne iz vlastitog interesa za njegovo učenje.

Isus dva puta dobiva čin vjere od službenika. Prva je činjenica da se, unatoč grubim riječima koje mu Isus govori čim ga sretne: „Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!", ovaj se čovjek ne osjeća odbačenim, ali inzistira na svom zahtjevu . Svakako njegov odgovor, „siđi dok mi ne umre dijete", nije najuvjerljiviji, ali dovoljno je da Isusovo srce omekša i učini čudo.

Doista, Bog je u svojoj ljubavi olakšao naš pristup njemu, kroz sveto

Čovječanstvo Sina. Isus je Bog, ali on je i čovjek; ima ljudsko srce i jako nas dobro razumije.

Isus odgovara dužnosniku: „Idi, sin tvoj živi." I sada čovjek ima dilemu. Još jednom se od njega traži da napravi skok vjere. Isus traži od njega da vjeruje da mu je sin već izliječen. Ali vjerovati znači odmah otići, umjesto pokušavati povesti Isusa sa sobom. A mi čitamo: „Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode.“

Tek kad se čovjek vrati i kažu mu da je groznica sina ostavila „oko sedme ure", prima znak koji potvrđuje njegovu vjeru. „I povjerova on i sav dom njegov." Nije samo to što vjeruje u čudo. Sad ima vjeru u našega Gospodina: postao je učenik.

Isprva vjera ovog čovjeka nije bila jako snažna. Ali, kad je pozvan, vjeruje, i to je dovoljno za našega Gospodina, koji izvodi spektakularni

znak. Kao rezultat izlječenja,
potvrdila se vjera ovog čovjeka. To je
način na koji Bog često djeluje.
Nakon što smo povjerovali u Njega,
što znači da mu se predajemo, On
čini uslugu i to opet potvrđuje našu
vjeru. I ne samo to, već osnažuje i
druge. Kao rezultat čuda vjeruje
cijela njegova obitelj.

Andrew Soane // Gorodenkoff -
Getty Images Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-cuarta-
semana-cuaresma/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-cuarta-semana-cuaresma/) (14.03.2026.)